CYRK T. SIDOLEGO

na placu pod Zamkiem.

Dziś w Niedzielę dnia 20 Stycznia 1878 r. Nr. porządkowy 23.

DWA WIELKIE PRZEDSTAWIENIA

o godzinie 4 popołudniu i o 7 wieczór.

Program każdego przedstawienia wyborowy, wykonają lepsi artyści i artystki Towarzystwa.

Na zakończenie przedstawienia popołndniowego:

UROCZYSTOŚĆ STRZELCÓW. Komiczne dyalogowane zabawy, wykonane przez kilku panów Towarzystwa.

Na zakończenie przedstawienia wieczornego na powszechne żądanie po raz trzeci i ostatni:

MAZEPA i wygnanie jego w stepy Ukrainy.

Wielka historyczna pantomima z tańcami, manewrami, ewolucyami i t. d. w 3 oddziałach, przedstawiona przez 60 osób i 20 koni. Zwłaszcza uwagi godną jest tresura konia Mazepy, który przy jasnem bengalskiem oświetleniu niesiony będzie na noszach przez 30 Tatarów.

I obraz. Na dworze polskiego księcia odznaczył się szczególniej młody mężczyzna imieniem Mazepa, który wychowany będąc na dworze księcia, był zarazem jego osobliwym ulubieńcem. Mazepa wraca z ostatniéj bitwy jako zwycięsca i składa u stóp księcia zdobyte chorągwie, przy któréj to okazyi wedle ówczesnego zwyczaju wyprawiono wielką uroczystość i obsypano Mazepę zaszczytami. Siostrzenica księcia obdarza go, jako dowód szczególnego odznaczenia, przepaską honorową, a książę nagradza waleczność jego łańcuchem złotym.

II obraz. Książę wzywa lenników swoich, by mu towarzyszyli na polowanie i poleca siostrzenicę swą opiece Mazepy. Ten jednakże nadużywa położonego w nim zaufania i żywi dla niéj tajemną miłość, któréj teraz puścił zupełnie wodze; czuł się bowiem szczęśliwym, doznając dowodów wzajemnej miłości. Mazucha, przyjaciel i powiernik księcia, który także będąc zakochany w siostrzenicy jego, a zazdrosny z powodu pierwszeństwa, jakiego doznawał rywal jego Mazepa, śledzi kroki kochanków i przeraża ich w chwili serdecznéj rozmowy, przy któréj to sposobności Mazepa wręcza kochance swéj medalionik i żegna ją serdecznym uściskiem. Mazucha rozłącza ich i wyzywa Mazepę na pojedynek. Księżniczka chce przeszkodzić temu — wtém nagle trąbki myśliwskie zwiastują powrót księcia, przez co zajściu temu położono tamę: wszyscy trzej oddalają się, a Mazucha przysięga Mazepie krwawą zemstę. Skoro książę z towarzystwem swem wrócił, oznajmia mu Mazucha, iż udzieli mu ważnéj tajemnicy. Książę oddala otaczających go, poczem Mazucha odkrywa mu miłość siostrzenicy jego dla Mazepy, że tenże obdarzył ją medalionikiem jako dowód swéj miłości, który księżniczka nosi na piersiach i żąda ukarania Mazepy za nadużywanie położonego w nim zaufania. Radzi mu wykonać następujący okrutny pomysł: Mazepę przywiązać do dzikiego konia i zostawić go potem losowi. Książę, który zresztą nierad był coś złego uczynić ulubieńcowi swemu w obawie jednak wzruszenia się na widok Mazepy, w pierwszym napadzie złości polecił wykonać pomysł powyższy.

Koń ze związanym jeźdźcem, pędząc trzy dni przez góry i skały w największym pędzie, pada nareszcie znużony wysileniem i głodem, ścigany przez stado innych dzikich koni i oddział kozaków.

III obraz. Kilka młodych dziewcząt kozackich i młodzieńców otacza naczelnika kozaków, prosząc o błogosławieństwo do ślubu, którego tenże im udziela, poczem odbywa się zabawa wiejska. Wtem przypada inny z wiadomością, iż stado dzikich koni pędzi prosto ku miejscu, gdzie byli zebrani. Naczelnik kazał się ukryć swoim i oczekiwać przybycia koni. Gdy konie stanęły na miejscu, ujrzano na jednym, który upadł na ziemię, człowieka bezprzytomnego. Uwolniono go z rozpaczliwego położenia i posilono, poczem przywołano naczelnika, aby uwiadomić go o tem zajściu. Ten poznał w Mazepie po znaku na prawem ramieniu kuzyna swego i przeznacza go na następcę swego jako naczelnika kozaków. Mazepa odbiera od przytomnych przysięgę wierności.

Olenka, siostrzenica księcia, z miłości dla Mazepy, nie zważając na żadne trudności i niebezpieczeństwa, decyduje się odszukać go.

Po przyjściu Mazepy do siebie i połączeniu się jego z Olenką, obydwoje przeniesieni będą na noszach wraz z koniem, do którego Mazepa był przywiązanym, w towarzystwie wszystkich kozaków, do swéj nowéj ojczyzny.

Podczas przestanków będzie 8 klownów bawić Publiczność jak najprzyjemniéj.

CENY MIEJSC: Miejsce w parkiecie 1 złr. — I. miejsce 75 c. — II. miejsce 50 c. — Galerya 25 c.

Początek przedstawień o godz. 4 popoł. i o godz. 7 wieczór. Otwarcie kasy o godz. 3 popoł. i o 6 wieczór.

☛ W Poniedziałek 21 b. m. pierwszy występ p. Johna Holtum (l'homme canon) dekorowanego przez Jego Wysokość Króla Wiktora Emanuela i znanego ze wszystkich większych dzienników europejskich dla swych niepodobnych do uwierzenia atletycznych produkcyj. ☚

CIRCUS Th. SIDOLI am Castell-Platz.

Heute Sonntag den 20. Jänner 1878

ZWEI GROSSE VORSTELLUNGEN

um 4 Uhr Nachmittag und um 7 Uhr Abends.

Ein gewähltes Programm, ausgeführt von den besseren Künstlern und Künstlerinnen des Gesellschaft.

Zum Schluss der Nachmittags-Vorstellung:

DAS SCHÜZENFEST. Komisch-dialogisches Divertissement, ausgeführt von mehreren Herren der Gesellschaft.

Zum Schluss der Abends-Vorstellung auf vielseitiges Verlangen zum 3. und letzten Male:

Mazeppas Verbannung in die Steppen der Ukraine.

Grosse historische Pantomime in 3 Acten mit eigens dazu componirter Musik, dargestellt von 60 Personen und 20 Pferden. Besonders bemerkunswerth ist die Dressur des Mazeppa-Pferdes, welches verfolgt von den übrigen Pferden, in voller Carriere die Reitbahn durchrennt und zum Schluss auf einer Tragbahre von 30 Tartaren bei bengalischer Beleuchtung getragen wird.

1. Tableau. Am Hofe eines polnischen Fürsten zeichnete sich besonders ein junger Mann Namens Mazeppa aus; derselbe war im Hause des Fürsten auferzogen und sein besonderer Günstling. Mazeppa kehrt von der letzten Schlacht als Besieger der Feinde zurück und legt die eroberten Fahnen seinem Fürsten zu Füssen, bei welcher Gelegenheit man nach der Gewohnheit der damaligen Zeit ihm ein grosses Fest veranstaltet und ihn mit Ehren überschüttet. Die Nichte des Prinzen überreicht ihm als besondere Auszeichnung eine Ehrenschärpe und der Prinz belohnt seine Tapferkeit durch eine goldene Ehrenkette.

2. Tableau. Der Fürst fordert seine Vasallen auf, ihn zur Jagd zu begleiten und vertraut seine Nichte der Obhut Mazeppas; dieser missbraucht das Vertrauen des Prinzen und nährt für seine Nichte eine geheime Liebe, welcher er nun freien Lauf lässt und hat das Glück, durch Gegenliebe belohnt zu werden. Masucha, ein Freund und Vertrauter des Prinzen, welcher ebenfalls in die Nichte desselben verliebt ist, ward eifersüchtig über den Vorzug, den man Mazeppa, seinem Rivalen, gegeben, belauscht ihre Schritte und überrascht sie bei einer zärtlichen Unterredung in dem Augenblicke, als Mazeppa der Nichte des Prinzen ein Medaillon als Souvenir gibt und sie zum Abschied umarmt. Er trennt sie, fordert Mazeppa zum Kampfe auf. Die Prinzessin sucht den Zweikampf zu verhindern — da ertönen plötzlich die Jagdhörner und zeigen die Rückkehr des Prinzen an; dadurch wird der Scene Einhalt gethan, alle drei entfernen sich und Masucha schwört, durch diesen Vorfall sich eine glänzende Rache an Mazeppa zu verschaffen. Wie der Prinz mit seinem Jagdgefolge eingezogen, sagt Masucha demselben, er habe ihm ein wichtiges Geheimniss mitzutheilen, der Prinz entfernt seine Begleitung und Masucha entdeckt ihm, dass seine Nichte in Mazeppa verliebt sei, dass sie von demselben ein Medaillon als Zeichen seiner Liebe erhielt und an ihrem Busen verborgen hält und verlangt. dass man Maseppa für den Missbrauch des ihm geschenkten Vertrauens bestrafe. Er lässt ihm diesen grausamen Gedanken einflössen, Mazeppa auf ein wildes Pferd zu binden und ihn dann seinem Geschicke zu überlassen. Der Prinz, welcher nicht gern seinem Günstling grosses Leid anthun wollte, bringt aus Furcht, sich von dem Anblick Mazeppas erweichen zu lassen, diesen grausamen Rath in der ersten Aufwallung seines Zornes zur Ausführung.

Das Pferd mit seinem aufgebundenen Cavalier stürzt, nachdem es drei Tage und über Berge und Felsen in grösster Hast gelaufen, erschöpft von Anstrengung und Hunger, verfolgt von anderen wilden Pferden in der Mitte einer Colonie Cosaken zusammen.

3. Tableau. Mehrere junge cosakische Mädchen und Jünglinge versammeln sich vor dem Oberhaupte der Cosaken und verlangen von ihm den Segen zu ihrer Heirath; er ertheilt ihnen denselben und zu Ehren dieser Verlobung beginnt ein ländliches Fest; plötzlich kommt einer von den Ihrigen mit der Botschaft, dass ein ganzes Rudel wilder Pferde auf diesen Platz zugeeilt komme. Der Hauptmann empfiehlt den Seinigen, sich zu verstecken und die Ankunft der Pferde abzuwarten. Nachdem die Pferde am Platze angelangt sind, entdeckt man auf dem einen, welches zu Boden gestürzt, einen besinnugslosen Menschen angeknebelt. Man befreit ihn aus seiner verzweiflungsvollen Lage, labt ihn und ruft den Häuptling der Cosaken, um ihm diesen Vorfall zu melden. Dieser erkennt an einem Zeichen an der linken Schulter Mazepas denselben als seinen Neffen, welchen er nun als seinen Nachfolger, als Oberhaupt der Cosaken bestimmt und von den Andern den Schwur der Treue abverlangt. Olenka, die Nichte des Prinzen, erfüllt von der Liebe für Mazeppa, entschliesst sich, alle Mühe und Gefahren eines solchen Wagnisses verachtend, die Richtung zu verfolgen, nach welcher Mazeppa verjagt wurde, um ihn wiederzufinden, war ich auch gelingt. Nachdem sich Mazeppa erholt hatte und mit Prinzessin Olenka vereinigt wurde, werden beide sammt dem Pferde, auf welchem Mazeppa gebunden war, im Triumph auf einer Tragbahre, begleitet von sämmtlichen Cosaken, in ihre neue Heimath getragen.

PREISE DER PLÄTZE: Parquet-Sitz 1 fl. — Erster Platz 75 kr. — Zweiter Platz 50 kr. Gallerie 25 kr.

Anfang der Vorstellungen um 4 Uhr Nachmittag und 7 Uhr Abends. — Kassa-Eröffnung um 3 und 6 Uhr.

☛ Montag den 21 Jänner 1878 erstes Auftreten des Herrn John Holtum (l'homme canon) decorirt von Sr. Majestät König V. Emanuel und bekannt aus allen Hauptzeitungen Europas durch seine unglaublichen athletischen Productionen. ☚

Theodor Sidoli, Director.

W drukarni „CZASU“ w Krakowie.